

[Glistrup.]

civilsag på det, men det er da muligt, at der kunne være blevet en civil skattesag. Vi har jo 57 øre-sagen, som vi har behandlet her i folketinget, og vi har på så mange andre områder set nogle mere eller mindre besynderlige civile skattesager, men at føre det over til at blive en straffesag havde ingen drømt om. Ingen havde i hvert tilfælde drømt om at sende den frem til at få folketingssamtykke på et tidspunkt, hvor sagen ikke er færdigbehandlet i anklagemyndigheden, medmindre der havde været denne ganske særlige politiske islæt, at nu var det en politisk opportun situation i maj måned at se at få det her kørt igennem.

Var det foregået i Santiago, Athen eller Salisbury, er jeg da ikke i tvivl om, at hr. Ole Espersen og hr. Gert Petersen og mange andre af dette høje tings medlemmer ville sige: det var dog aldeles rædselsfuldt, at en anklagemyndighed kører en sag igennem uden at ville have sine cirkler forstyrret af, at tiltalte, sigtede, kunne få adgang til i behørigt omfang at give meddelelse om, hvad det drejer sig om, og afgive sin forklaring og sit syn på sagen, før den køres frem på et niveau, som denne sag her er kørt frem på. Men det er der ingen der drømmer om at sige, når den foregår i København og Kgs. Lyngby.

Denne sag har været behandlet på en så ekstratorordinær måde fra anklagemyndighedens side, at der er al mulig grund til at sige: hold nu lidt inde, og lad os nu afvente, indtil I kan blive færdige med at gå jeres materiale igennem, til I har jeres revisionsberetning, til I selv erklærer, at efterforskningen er afsluttet. Den er behandlet helt anderledes end andre § 57-sager har været her i folketinget.

Vi har søgt at få materiale frem i udvalget for forretningsordnen, vi har ikke fået det. Nu oplyser hr. Skytte her i dag, at der skulle være tidligere tilfælde, hvor der har været rejst sigtelse på grundlag af en redegørelse fra anklagemyndigheden og ikke et egentligt anklageskriftsudkast. Jeg betvivler meget, at der nogen sinde har været tilfælde, hvor sigtede ikke er afhørt om størstedelen af materialet, og hvor man selv fra anklagemyndighedens side erklærer, at man ikke er kommet igennem.

Men når man siger: bi lidt, så har det i og

for sig sin ganske sunde fornuft, for det, som ville have været det naturlige, hvis man overhovedet ville blande jura ind i de forhold, som vi taler om her, nemlig at rejse en civilsag, det er sket, og den civile sag skal domsforhandles i østre landsret den 14. oktober i år. Det vil sige, vi har en dom fra østre landsret om disse fiktionsbegreber, der gennemsyrrer hele anklagematerialet, den 30. oktober eller deromkring i år, og så er det dog en aldeles unaturlig ting at give los for de store sluser og simpelt hen udlevere et folketingsmedlem til at skulle stå i årevis først i en byretssag og så eventuelt i en appelsag, når det er således, at der allerede er berammet sag til endelig afgørelse i den højere instans, i østre landsret, her inden for så få måneder.

Det eneste formål med på nuværende tidspunkt at udlevere til denne forfølgelse må simpelt hen være, at man siger: ja men det er jo ikke vore godt 400.000 vælgere, der først og fremmest den 4. december 1973 har sagt: vi ønsker, at Glistrup skal gøre sit arbejde i folketinget. Vi ønsker ikke, at Glistrup skal bruge sin tid på en sådan sag. For man kendte jo så udmærket denne sag her, der var under optræk, men man satte mig ind i folketinget, og det er nu engang en fuldstændig misforståelse at tro, at det arbejde, man skal gøre i folketinget, kan gøres lige så godt, hvis man skal bruge i tusindvis af timer til en byretssag og eventuelt senere til en appelsag. Det er end ikke således, som nogen har sagt i den offentlige debat: vi kan jo bare lade Glistrup komme ned, og så kan han skam bare blive frifundet, for det er der jo ikke tale om. Der er tale om, at det er således, at mange af de timer, der skal bruges i byretten, er timer, der i allerhøjeste grad er behov for, hvis det skal være muligt at drive den oppositionspolitik, som fremskridtsbevægelsen står for, og som jeg vil vove at påstå at adskillige hundrede tusinde vælgere har ønsket at netop jeg skulle have lejlighed til at gøre gældende her i denne sal. Det er det, man hindrer mig i ved tiltale, og det uanset om afgørelsen til sin tid ved den domstol, som man sætter på en uriaspost, så munder ud i frifindelse, eller den måtte munde ud i noget andet. Kerne i det hele for denne domstol er, at det ikke er en normal opgave, man stiller dommeren over for. Man stiller, sådan som